

Kelewis, Karaliaucziuje
kas Utarninka isbudams,
kastoj, ant bile kofio Pusto
apsteliutas, su Pustpinin-
geis ant Bertainio Metu
5 Egr. arba 50 Pf.

Kelewis

is

Upsakymu Istatimai i Ke-
lewi kastoj po 2 Egr. u
kozna, smulkeis Kastais
isbrufawota Eile. Gro-
matas reit sep atrasyti:
Bergplaz (arba
Schieser Berg) Nr 7.

Karaliaucziaus Broliams Vietuwiniams Zines parnesgas.

Nro. 13.

Karaliaucziuje, 26. Merca.

1878.

4. Nedėlbienėje po Užgavėnių arba Lėtare.

Ewang. Jono 6, 1—15. Grom. Gal. 4, 21—31.

Kofioj Szirdyj Diewo Zodis perzegnota
Waisiu neša?

(Treciasis Zodis.)

„Bet tai, kas ant gerds Zemes, tie yra, kurie
Zodi girdese, ta palaito tikroje geroje Szirdyje ir Wai-
siaus atnesa Kantrume.“ Luf. 8, 15. — Todėl at-
meskite wisofia Neczystybe ir wisofia Piktentybe ir prim-
fite su Lengwybe i jus iczepytaji Zodi, kurs gal jusu
Dustias isganyti.“ Jof. 1, 21.

Ne padwyfite, Brolic, kad as dar Kartą ant to
paties Dalyto sugrybtu, apie kuri as jau porą Kartų
kalbes. Ale tas toks swarbus, kad mes wos gale-
tum kofio swarbesnio rasti. As wieng Syki sakiau:
„Kas Diewo Zodi, manes i Kelewi istatytaji“, panie-
kundams ne skaito, tas podraug su bediewiskuju Swietu
grimst i Bediewyste. Toktai man padwyj ans musu
Kasajas, apie kuri jau pasakojau. Jis teip sako:
„Man rodos, kas Kriczczionis yr, tas tur ir zinot, kas
jam palas!“ Tai rods galetu Tiesa buti. Ale kief
ben yra ir tarp musu tikru gywu, hwentoses Dwases
waldomu Kriczczioniu (Wym. 8, 14), kurie ney jofio
Pamofinimo ir Pagraudenimo ne priwalytu; o tacziau
ir gywiejie tikriejie Kriczczionys wis is Naujo Pri-
minimo bey Budinimo priwalo. Senasis Adomas dar
wis ir ifi pat Grabo musyje gywen, o todel jut ir
pats hw. Apastals Jonas turejo sasyti: „Jey sakom,
mes ne turim Grieko, tay patys sawę prifigaunam ir
Tiesa n'iera musyje.“ 1. Jon. 1, 8. Kad tai, ta as
kaij Diewo Zodi isleidziu, ne butu Diewo Zodis, arba
kad tas butu kas Syki powisam ne mandagies sutai-
sytas; arba kad musu Brolic tokiu wis is Naujo is-
leidziamu Kastu su Diewo Zodzju isheinancziu permier
daug turetu, tai butu kits Dalyks, ale man babar teip
atfidub, kad kurs Diewo Zodi is Kelewojo paniekin, to
Szirdis nu Pono Diewo halin nukrypsi. — Ale jau
gana is Gromatu ano Diewo Zodzjo Priesininke kalbeta.

Bet Diewui delny man pareit ir tokiu Gromateliu,
kurios is wiernos ir Diewo Zodi mylincziods Szirdies

rashtos ir is kuriu Skaitymo, norint jos man ir ne wis
pitar, tacziau man Szirdis gerejas. Szitakiu Budu
man raso ir nepazyhtams Brolis is wiernos Diewo Zodi
mylincziods Szirdies, ale be tikro Izhmanymo; tas pries
mane pyfinas, kad as i Kelewi Diewo Zodi su zemis-
kais Daiktais sumaisau. As berods sakiau: Diewo
Sunus, norint dangiskas budams i Zemes Bjaurybes
parejes, jeib jis zemiskusius Dalykus hwentintu, teip
ir mums reit zemiskus Daiktus per dangiskus hwent-
inti. Ant to atfilepja ans Brolis: Beje Pons Jezus
ant Zemes tarp Zweriu buwo, ale jis ne kauke su
jeis, o jus ir kaut ne mokino. Norint wisas Swieto
Naujienas zinodams jis tases per Purwa laike ir apie
tases nieko ne pasakojo. Ans Brolis sako, kad as
sawo Naujienomis tikt senji Adomą Zmoguje Skai-
tytoj Szirdyse maitingas; jis sako, kad tai vera ant
nediewisko Pasielgimo (2. Tim. 2, 16). Jis nurodo
ant hw. Apastalo Zodzju: „Sekit mane mieli Brolic.
Daug waitkczioja, kaij Newrietelei Krczcziaus Kristaus,
kuriu Galas yra Prapulimas, bet musu Waitkczioji-
mas yra Danguje.“ Bilip. 3, 17—21. Jis sako,
kad Kunigs ne tur dwiem Diejuwjam kalbėti, o ir
Wersme is wiernos Skyles ne tur sady ir kartu is-
leisti.“ Jof. 3, 11.

Ant to Babarimo as turiu atfilepti, kad ano Brolio
Gromatoj Diewo Zodis berods yra mylims, ale ne su
tikru Izhmanymu isguldytas. Ans Brolis isguldo
mano Kelewojo Izhleidimę, buk as tarp Zweriu budams
draug su Zwerimis kaitiu ir ismano Kalbesimę apie
zemiskus Daiktus, buk tasai nediewiskas, o todel tie-
siog griekingas esas ir griekngaje Prigimti helyjas.
Szirdingay mylims Brolau, jey teipo butu, jey Kriccz-
czioniui ne Wale butu, apie zemiskus Daiktus kalbėti, tay
kriczczioniskam Gaspadorini ne Wale butu apie sawo Ga-
spadoryste kalbėti, o jut kol mes ant Zemes krutam mes
turim ir apie zemiskus Dalykus, apie musu paciu arba ir
Kitu Pasielgimę ir kitus Weikalus kalbėti. Senji Testa-
mentą Skaitydami czion randam skaudingay daug Pasako-
jimū to, kas Swiete nusidawę; ar bene Brarakai ir kiti
Diewo Zmones butu susigriebyje, mums tasius surasy-
dami? Dgi ir pats Pons Jezus norint labjausej apie

sawę ir sawo dangiškąjį Karalystę kalbėdams, taciau Kartais Samūsius nurodo ir ant Paukščių po Dangumi, ant Pelijų, ant Lauko augančių; jis mofin kaip Žmogus tur pasielgti, tiemo patviesas budams, lėpja sawo Mofitiniams issirti i Gilumą ir Tinklus ant Balksmo išmesti, ogi jis ir lėpja Samiems daboti ant Swieto Rusdawimu, kaip ant Ženkliu die-wiškiojo Baldymo ir Diemo Sudu Weikimo ir kas tam lygu. Persiskaityt Ewangelijos Matt. wisą 24tąjį Perskirimą ir wisus Darbus arba Rusdawimus Apaštaliu, czia tu rasi ir apie žemiškūsius Dalysius didey daug kalbėta. Persiskaityt ir wisas Gromatas šventūją Apastaliu kaip antay ir Rym. nū 12. Perskirimu pradėdams, o ir kituse apastališkuse Gromatuse. Kiek czia Pamofinimū ir Bagraudenimū apie krikščioniską Pasielgimą! Beje wislab tai galiausiey wis nurodo ant to, kas ant Dangaus Karalystės pareitis.

Ne mano Keleiwjo Rusdawuse jut, ir ne Jukawimai arba Szukos, jeib Skaitytojei tikt jų greicziaus Gziesą galėtu praleisti, bet kursai akylai pasidabodams Skaito, tas tame randa nū Pradžios iki Galo ne tikt žemiškū, bet ir dwasiškū naudingū Pamofinimū ir nieks ne galės man išrodyti, buk as podraug su Žwėrimis kaukiu.

Jeib mano Brolei wisą mano Keleiwjo Darbą jų geriaus išmanytu, tay as popasakosiu, kaip tas pasidareš. Mete 1849, kaip Maistū ir Dukimū Wilnyš dar ir Lietuwoj macney užę, kaip jau Wiešpaties Dawadai powisam i Paniekimą parėjo ir Pelsos Larnai wisofius Bluznyjimo ir Apjūto bey Išwadziojimo Raštus ir per Lietuwoją iškrėte, tay pas mane aukšti, Diemo biją, i Boną Jėzu tiki, Diemo Karalystę, o ir musū Lietuwiniokus Žmones myli Ponai, tarp kuriū as Boną Gendrol. Wyškupą Sartorijū bey Gendroliu von Plehwe kaip dwi šwieczianczias Žwaigzdes išsenūją Gziesū su Meile ir Bagarbinimu paminėti galiu. Tie Ponai atėję pas mane man sake: „Tu esi Lietuwinioks ar tu ne gailies sawo Broliū, kad tie dabar i Išwadziotojų Zabangus tur iškinti? Ar tu ne nori apšimti, sawo Broliū Wadowu ir Kelrodziū per krikščioniskū Ceitungū Išleidimą pastoti?“ Bagal sawo ne drągę Prigimti as iš Pradžios bijojauši tą Dalysą i Rankas imtis, ne žinodams, ar man pasiseks, tą Darbą ir nors koki Bertaini Metū ilgay išwesti. Ne Wiešpats su manim buwo. Ateisenti Metą 1879 pirmąjį Julijū, jey mane Wiešpats iki tol išlaisys, o ir šeių iki tol gelbės, tai bus jau 30 Metū, kaip as sawo Keleiw per musū mieląjį Lietuwoją issiuntinėju, o Wiešpats man jau ir kelintą Kartą tą Dziaugsmą sutekęs, patirti, kad mano Darbas ne nūprosuas buwęs. Daug Broliū man yra sawo Dekawonę Gromatomis atrašę, o as tikiu, kad kartunta anoj Dienoj man Wiešpats to Dziaugsmo dar daugiaus suteks!

Ne as turiu ant Galo dar ir Mazumeli to Dziaugsmo pasifaktyti, kuri as ne seney del sawo Keleiwjo turėjęs. Bernay Rudenj as i Lilę nukeliawęs apst-lankiau prie wienū Bonū, pas kurius as Lietuwiniokę jauną Mergaitę šluzyjant radau. Man iš tū Namū atstojant, man šita Mergaitė Mazumeli pasluzyti gawo. Ponai jeizei pasate, kas ir iš kur as esąs. Tay Mergaitė dywnay šwiecziancziomis Akimis i mane žiurdama paklausę: „Ar tai bene tu tas, kurs mums Keleiw su ta mieląjį Ewangelija išleidy?“ O kaip as pasifakiau, kad as tas esąs, tay ji su Akimis, pilnomis Dziaugsmo mano Rankas buczawo ir man sawo Meile, kiel tikt imanydama išrode teip, kad man Brarako Jėzajiosiaus Žodis pripulti turėjo, teip kalbancziuo: „Kaip mielos yra ant Kalnū Pasū Rojos, Pakaju apsakancziujū, Gero pranešancziujū, Išganymą apsakancziujū, sakancziujū Zionui: tawo Diemas yra Karalius.“ Amen. Jėz. 52, 7.

Karo Regandos ir Bjaureszei.

(Pradžia Num. 11.)

Kokia Bjaurybe Plewnos Mieste po jōs Žemimo rados mes jau anday pasafoti pradėjom. Szendien pasafosim toliaus: Del wieno Donds Kasnto waržęsi tie Biednėje sopolūdami su kits kitu. Bet Tulasis ne be turėjo tiek Suldōs, ji nuryti, ir tai be darydams sawo Dwasę išleido; o tada wiens šale jo Gulinczujū išgriebe Donds Stukeli iš jo sustingūdōs Rankōs, o ir tam rasi buwo tas pasfutinis Kasnys. Tikt 50 Zalnierū te buwo ant jų Aprupinimo ir ant Palaidojimo Lawonū pasfirti; o tie tikt tris su Sauczeis traufiamus Dwiraczus tai Briewolei te turėjo. Po dwejų Dienū buwo 20 Bulgarei priwersti, Zalnierus nukieisti. Bet Szirdis fratēs, tay regint, kaip baises tie Kietširdzei prie to jiems nūbodingo Darbo pasielga. Už Rojas nutwerę wilko jie Lawonus Trepais žemyn, taip kad Galwa ant kožno Straipsno mušęsi, tada per Ulyczōs Burvus i Dwirati, nu kuro Lawonū Galwoš ir Sannarei žemyn kabėjo. O kokiū bjaurey neshwančius Kalbesus ir Keifesczus galęjei cze iš jų Burndōs girbėti! „Te trauf ji Giltine! mirti jis wienok tur; šalin su jūm!“ Taip sakydami Bulgarei Pusgywi su Lawonu i tą pacę Dūbę imete ir apkase. Tay as patš sawo Akimis maczau; o czion ant Priweizdejimo statytas Uredinink man sake, kad tay per Dieng ne wieną Kartą nusidūda. Bet šitos nezmogiskos Baisybes atstinka ant Ulyczōs po Aktū daug Žmoniū, iš kurū ale ney wiens iš to nesidwija; nesa jiems toktay pradem regint yra jų Bajutims lyg atšipes. Tokie išgastingi Daiktai ale ne tikt widuje, bet ir laufe Miesto nusidūda. Ne geraus išweizd Dauboje Wid-Upēs, kur